cōiuncta vñ viuerent añ mortē. Naʒ ſi aīa aliud corpus aſſumeret nō eſſet reſurrectio: ſʒ noui corpis aſſumptio. Ex hoc ptʒ ꝙ idē corpus ī numero cuiuſlibet electi qd̄ nūc eſt groſſū: mortale corruptibile defectuoſū obſcurum paſſibile ꝛ graue: hoc erit in reſurrectione īmortale ſubtile incorruptibile ſine defectu ꝛ clarū impaſſibile ꝛ agile. Et dico notāter cuiuſlibet electi · quia corpora reproboꝝ erunt valde paſſibilia groſſa ponderoſa ꝛ obſcura. Sʒ q̄reret qs de etate reſurgentiū ꝛ q̄ntitate Reſpondet̄ oēs in eadē etate reſurgēt ſicut xp̄i qui fuit · xxxiij · annoꝝ ꝛ q̄ſi dimidij. Sic in eadē etate omnes reſurgemus tam ſenes q̄ȝ iuuenes. Et ī illa quātitate ſtature reſurget vnuſq̄ſq̄ȝ quā tūc habuit vel habuiſſet ſi ad dictam etatem pueniſſet vel pueniſſet ſine impedimēto ſui ſtatus. Vñ ap̄lus ad Eph. iiij. Donec occurram⁹ in virū pfectum in mēſurā etatis plenitudinis chriſti. ¶ Quātū ad ſcdaʒ ptem iſti⁹ articuli vbi dicit: Vitā eternā. Sciendū ꝙ quilibet homo debet credere vitam eternam q̄ vita ipſe de⁹ eſt. Job. xiiij. Ego ſum via veritas et vita. Et ideo aīa q̄ ſemp erit piūcta deo ſemp habebit vitā eternaʒ. Et nota ꝙ vita eterna oīb⁹ bonis abundat. Et ideo ē finis oīuʒ deſiderioꝝ nroꝝ. Nā ī vita etna ſenſus delectabit̄ itellect⁹ illuminabit̄ · affect⁹ q̄etabit̄ · appetit⁹ ſatiabit̄. Vñ Aug⁹ li. ij. d̄ ciui. dei. O chare illā vitaʒ āplecti debuiſti vbi ē vita ſine morte · lux ſine tenebris · iuuētus ſine ſenectute · pax ſine diſcordia · volūtas ſine iniuria · regnū ſine cōmutatione: qꝛ nō amittit̄. Vñ Job. xvj. Gaudium veſtrū nemo tollet a vobis. Et tam excellens ē illud gaudiū: ꝛ tā multa ſunt ibi bona ꝙ de ſingulis dicere q̄ ibi erūt defecit human⁹ intellect⁹ · nō ſolū human⁹: ſʒ etiā angelicus. Ap̄lo atteſtante q̄ ait. j. Cor. ij. Qd̄ nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hoīs aſcendit q̄ pparauit de⁹ his qui diligunt illuʒ. Vñ etiā pſ. Qm̄ mille anni añ oculos tuos ſic̄ dies heſterna q̄ pterijt. Ad quā vitā nos pducat ieſus chriſtus marie filius qui ſine fine viuit ꝛ regnat. Amen.

¶ Incipit tractat⁹ de ſeptē ſacramēt̄.

Sacramēta

Sūt ſeptē q̄ deus inſtituit · ꝛ ī quolibet ſacramēto datur gr̄a digne recipiēti ipſū ſacramentum. Querit̄ q̄ ſunt ſacramēta neceſſitatis: Rn̄deo ſm Raymūdū · ꝙ q̄nq̄ȝ Baptiſmus · cōfirmatio · euchariſtia · penitētia · ꝛ extrema vnctio · et dicunt̄ neceſſitatis: qꝛ ſunt in pcepto et tenet̄ quilibet ad ea ſuſcipiēda p loco ꝛ tp̄e. Reliqua duo ſūt ſacramēta volūtat̄ ſcʒ ordo ꝛ matrimoniū. Querit̄ vtrū ſacramēta debeāt peccatoribus dari: Rn̄deo ſm Raymundū · ꝓpter occulta peccata nō poſſunt ſacramēta denegari alicui niſi per āmonitioneʒ ſecretam in ſpeciali vel publicā factaʒ ī generali · vt ptʒ de cōſe. di. ij. nō ꝓhibeat Exiſtens autē in peccato mortali ſiue occulto ſiue manifeſto mortaliter peccat recipiendo · vt patet di. xl. multi. et xcv. illud. xj. q. iij. audi. Similit̄ et miniſtrans ſacramenta in peccato mortali peccat mortaliter. Querit̄ vtrū poſſint iterari ſacramēta: Rn̄deo · tria ſacramēta nō poſſūt iterari · ſcʒ baptiſmus ꝛ cōfirmatio ꝛ ordo: qꝛ in collatione cuiuſlibet triū pdictoꝝ imprimit̄ caracter aīe: q̄ etiā p mortē nō pōt ab aīa ſepari. Vñ ſi q̄s reſuſcitaret̄ non eēt baptiçandus nec cōfirmādus nec

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓcepta dei· pr̄ noſter· ⁊ ſymbolū· ⁊ de
bent eos ad eccl̄iam ducere vt verbū
dei audiāt· q2 verbū dei ē cib⁹ anime
Jtez deū diligere ⁊ eum timere in om
nibus verbis et factis. Sed heu ſepi⁹
cōtingit ꝙ parētes ꝑ ſe ignorant ꝓce-
pta dei: ⁊ quādoq3 ſymbolum: ⁊ poti-
us ducunt eos ad choreas q̄3 ad eccle-
ſiam. Et quādoq3 aliqui parentes in
formant pueros quomodo ſuperbe ī-
cedere debeant: ⁊ quomodo mundo
placere ſtudeant. Jnſuꝑ eis maluz ex
emplum ꝓbent· ſc3 iurando blaſphe-
mando maledicendo ⁊c̄. Et tales pa-
rentes rei erunt oīuz peccatorū iſtorū
que ex mala informatiōe vel malo ex-
emplo filij ſic diſcunt. Secundo parē
tes tenēt̄ pueros corrigere. Quomo-
do autez pueri corrigēdi ſunt· hoc q̄re
iiij. E. Tertio parentes tenentur here
ditare res iuſte acquiſitas filijs ſuis·
hoc q̄re ſupra. iiij. B.

Tractatul⁹ de ſeptē ſacr̄is explicit.
Jncipit tractatulus de ſeptem do
nis ſpiritusſancti.

Septem ſunt

dona ſpiritusſancti· que ideo
ſunt ſeptem· quia per ea ſeptē vitia ca
pitalia expelluntur. Primū donuz eſt
timor· id ē· gotlich forcht. De quo di
citur Eccl̄i. j. Timor domini initiū ſa-
pientie. Qui timor eſt cuſtos ⁊ clauſu
ra omniū bonoꝝ· qd̄ donuz cordi nr̄o
adueniens multa bona confert. Pri-
mo docet mala ꝓterita emēdare. Eccl̄i
j. Timor dn̄i expellit peccatuz. Scd̄o
docet bona operari. Eccl̄i. xv. Qui ti-
met deū faciet bona· i· q̇ timet deuz ni-
hil negligit. Idē. Qui timēt deū inq̇-
rūt q̄ beneplacita ſūt dei. Greg⁹. Deū
timere eſt nulla q̄ facienda ſūt ꝓterire.
Jſidorus in ſinonimis. Timor expel-
lit peccatum· timor reprimit vitium· ti
mor cautum facit hominem atq3 ſolli-
citū. Tertio timor diſponit et habili-
tat corda noſtra ad vitam religioſam
Eccl̄i. ij. Timor domini ꝑparat corda
Et Bernardus in tractatu de ſeptem
donis dicit: Connexa ſunt quidem ti-
mor ⁊ religio· et manere non pōt vnū
ſine altero. Quarto timor domini cō
ſeruat hominem in bono. Bern̄. Jn ve
ritate nihil ita valet ad gratiam pro-
merendam cōſeruandaz ⁊ recuperan-
dam q̄3 ſi videaris nō alta ſapere: ſed
ſemper timere. Unde etiam ſalomon
Si in timore domini non tenuer̄i te:
cito ſubuertet̄ domus tua. Quinto ti
mor domini miſericordiaz dei meret̄
pſ. Quomodo miſeret̄ pater filioruz:
miſert⁹ eſt domin⁹ timētib⁹ ſe. Sexto
cōfert homini ꝓuiſionē tēporaliū. pſ
Timete dn̄m omnes ſancti eius: qm̄
non ē inopia timentibus eum. Septi
mo confert homini ꝓlongationē vite
Unde Prouer. x. Timor domini ap-
ponet dies. Octauo orationē facit ex-
audiri. pſ. Uolūtatem timentium ſe
faciet: ⁊ deprecationem eorū exaudiet
Nono gloriaz eternā meret̄. Prou.
xxviij. Beatus homo qui ſemper ē pa
uidus. Eccl̄i. xxv. Beatus vir cui do-
natum eſt habere timorem dei. Greg⁹
Ubi timor non eſt: ſalus non ibi erit.
Hi ſunt nouem fructus quos cōfert
donum timoris quod ē ꝑmum donū
ſpiritusſancti. Et hoc donuz timo
ris expellit ꝑmum peccatum mortale·
ſc3 ſuperbiaz. Timor domini hominē
humiliat: ſuperbia vero eleuat. Eccl̄i. x
Odibilis ē corā deo ⁊ hoīb⁹ ſuꝑbia· ⁊
quāto ſe homo h̄ magis exaltat: tanto
magis ī futuro hūiliabit̄. Luc̄. xviij.
Oīs qui ſe exaltat hūiliabit̄. Ergo vt
in futuro exaltemur humiliemus nos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf